

DRØN

Jeg er et drøn gennem byen
 pludselig hænger jeg som plakat
 og sviner mig til med græs
 i en fodgængerundergang,
 Jeg træder gennem en vandpyts overflade
 og byens neonspejling ryster
 dråber exploderer i alle retninger
 idet de gør kamikaze mod asfalten.
 Jeg går og løber
 jeg går og synger
 20 guitarakkorder
 hvæsende ud gennem tænderne
 så luften står i striber af sortoggult.
 Jeg twister med tungen
 og klapper tænder
 jeg bider luften i læret
 og slår hul i nærhimlen
 med sætninger som
 >>smukke kroppe og sange rejser hårene
 på mine arme til uanede sølthøjder<<
 Min hånd er én stor Ode An Die Freude
 når fingeren slår pjat med en sovende soand.
 Jeg nikker månen en skalle
 og scorer i Triangelns trekant
 mens jeg hujer en brandert til livslyst.

Oh, natkiosk og ciggies
 og bænke hvor kroppen kan hvile.
 Åh, storlyd af handlinger
 der spænder deres stjerneskind ud
 på himlens maveskind!
 Åh, spændte knalddrømme
 nattesene synsorgasmer
 åh, riv mine molekyler fra mig
 og del mig ud som aske og pot
 til dem der vil bruge et liv
 til sager som strittende lyde og jublende lir...
 Når byen elskes af himlen
 og stjernerne trækker tårestriber
 fra vindue til vindue
 når menneskene er til for hinanden,
 revnfærdige af jordsyge.

MICHAEL STRUNGE
 (1958 -1986)

Strunge er nok den mest kendte af dansk litteraturs "unge døde" og en kilde til megen mytologisering også i dag. Her er hans selvmord i en tidlig alder med sikkerhed en faktor. Han tilhørte, som F.P. Jac, 1980'ergenerationen af digtere, men Strunge har sin helt egen sproglige klarhed i de fleste af sine i alt 11 digtsamlinger. Alligevel rummer hans digte en stor mængde udtryksformer: fra parodier på hjernedøde grand prix-sange over punkvrængende provodigte til indføjte, næsten romantiske, hymner til storbynattens summende, elektriske melankoli. Han var på mange måder en outsiders talsmand, der havde hjemme i sidegaderne, men blev i slutningen af karrieren også en kendt mediepersonlighed. I en tv-udsendelse fra 1984 sagde han om danskerne og deres manglende forståelse af deres digter-rødder, at "de ikke kender deres digtere, og derved kender de ikke sig selv, deres sjæl".

DRØN

Hårene rejser sig på armene
 jeg går og løber, jeg går og synger
 tramper på gløderne - asfalt under fødderne
 - jeg er et dron gennem byen
 farverne kravler op ad murene
 bider luften i låret - hiver natten i håret
 slår hul i himlen - nikker månen en skalle
 - jeg er et dron gennem byen

Jeg droner gennem byen - levende
 svævende, heftig, hæsblassende, hvæsende
 luftguitarakkorder ud gennem tænderne
 slår hul i himlen med næverne.

Jeg har ik' tid til at blive hængende
 som plakaterne på væggene
 mit ekko synger rundesang
 i en fodgængerundergang.

DRØN - Dron - dron
 Luften står i striber af sort-og-gult
 sprøjter synsorgasmer på alt hvad
 der er lor-tebrunt
 spraydåser eksploderer som dråber
 gør kamikaze mod gråzonen inden byen vågner.

Yiir - strittende lyde og jublende lir.

Hårene rejser sig på armene
 jeg går og løber, jeg går og synger
 tramper på gløderne - asfalt under fødderne
 - jeg er et dron gennem byen
 farverne kravler op ad murene
 bider luften i låret - hiver natten i håret
 slår hul i himlen - nikker månen en skalle
 - jeg er et dron gennem byen

Jeg droner gennem byen - fra fantasi til handling
 farverig forvandling - maling på alting
 psssh - jeg fylder byen med mig selv
 maler stjerner på himlens maveskind.

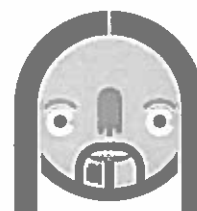
Gi' mig en vandpyt jeg kan hoppe i
 så hele byen ryster - jeg er ustoppelig
 drønende, brølende, føler mig som King Kong
 helt alene - uden at være ensom.

Finder en bænk, græsset er grønt
 ryger en joint forsvinder i rogen
 jeg er et dron gennem byen, når jeg droner gennem byen
 anonym - for jeg har skrevet DRØN i hele byen

Yiir - strittende lyde og jublende lir.

Hårene rejser sig på armene
 jeg går og løber, jeg går og synger
 tramper på gløderne - asfalt under fødderne
 - jeg er et dron gennem byen
 farverne kravler op ad murene
 bider luften i låret - hiver natten i håret
 slår hul i himlen - nikker månen en skalle
 - jeg er et dron gennem byen

Jeg rammer en natkiosk på vejen hjem
 når byen vågner - går jeg i seng.

JONNY HEFTY /
 JAKOB ØROM
 (F 1969)

Den originale Gamle Dreng, Danmarks bedste rapper... over 40. Growlede sig som forsanger i dødsmetalbandet Geronimo igennem ungdommen i kælent favntag med Aalborg, den gamle havneluder. Og sprang videre til mystisk-mytologisk rap i Mørkemændene, hvor numre som "Den Røde Flod" er helt enestående i genre. Bag den headbangende brøleabes solbriller finder man en perfektionistisk rimskriver, der i stort set alle vers har intertekstuelle referencer til egne tidligere numre, hvor gamle linjer bliver twistet og genbrugt. Jonny Hefty mødte i 2000 Jøden, og de har sammen spillet hundredevis af fælles shows bevæbnet med haze, lukkert headbangerhår og det stort set samme repetoire. I år, efter kun 14 års (og titusind bonghoveders) tilføjelse, fik de endelig udgivet det fælles album "Den Fede".